

IN FILM a INFINITY

v koprodukcii s

TV NOVA ve spolupráci s **RWE TRANSGAS**

uvádějí

komedii podle bestselleru Michala Viewegha

premiéra 20. 4. 2006

distribuce: Falcon

fotografie z filmu v tiskové kvalitě na www.falcon.cz

www.ucastnicizajezdu.com

TVŮRCI

režie: Jiří Vejdělek
scénář: Michal Viewegh, Jiří Vejdělek
producenti: Rudolf Biermann, Tomáš Hoffman
koproducent: Petr Chajda, TV Nova
kamera: Jakub Šimůnek
hudba: Oskar Petr
střih: Jan Daňhel
zvuk: Tomáš Kubec
architekt: Henrich Boráros
vedoucí produkce: Pavel Čechák
pomocný režisér: Jana Gopičová

OSOBY A OBSAZENÍ

Jolana - Anna Polívková
Jolanina matka - Eva Holubová
Jolanin otec - Bohumil Klepl
Helga - Jana Štěpánková
Šarlota - Květa Fialová
Max - Ondrej Koval
Oskar - Adrian Jastraban
Ignác - Jaromír Nosek
Pamela - Jitka Kocurová
Jarda - Martin Sitta
Jituš - Eva Leinweberová
Irma - Šárka Opršálová
Denisa - Kristýna Leichtová
Potápěč - Martin Pechlát
Karel st. - Miroslav Krobot
Karel ml. - Pavel Liška
a další

**generálním partnerem filmu je ArginMax
film je natočen na materiál FUJIFILM**

producenti

INFINITY

koproducenti

energie českého filmu

vzrušující zábavu přeje

ARGINMAX®

generální partner filmu

mediální partneři

distribuce

o filmu

Komedie podle románu nejpopulárnějšího současného českého spisovatele Michala Viewegha navazuje na úspěch Románu pro ženy, který se stal nejúspěšnějším filmem loňského roku.

Na dovolenou autobusem k Jadranu vyráží náhodná skupinka cestujících. Najdeme mezi nimi sympatickou Jolanu, její rodiče, jejichž partnerství léty dospělo k stereotypu, šarmantní stárnoucí dámy Helgu a Šarlotu, hvězdou zájezdu je Max, zpěvák a sexy idol, který si chce od erotických dobrodružství odpočinout s kamarády – gayi. Průvodkyně Pamela, blondýna s růžovými brýlemi se rozhodla „vytvořit z nich správnou partu.“ Oni se však vidí poprvé v životě!

Během cesty a pobytu u moře na všechny čeká řada komických, ale i absurdních situací, v nichž se lidé ukazují odhaleni, a to nejen do plavek. Přátelství, překvapivá setkání, letní milostná vzplanutí i divoké prázdninové vášně se odrážejí v příběhu plném humoru a jemné vieweghovské ironie.

postavy

Mezi *Účastníky zájezdu* najdeme Jolanu, mladou ženu, která se po letech rozhodla pozvat na dovolenou své rodiče, jejichž manželství se nenachází zrovna v harmonickém stavu. „*Jolana je milá, vtipná, zábavná dívka, která snadno navazuje vztahy, ale má trošku problémy se svým vzhledem,*“ charakterizuje postavu herečka **Anna Polívková**. V účastnících zájezdu jí filmovou matku vytváří držitelka Českého lva **Eva Holubová**. „*Jolanini rodiče, budou jako manželé velmi věrohodní již proto, že je hrajeme my s Bohouškem Kleplem a my už tak trochu manželé jsme,*“ tvrdí přesvědčivě Eva Holubová. Otce Jolany, který si „*zažívá svou krizi středního věku*“ hraje **Bohumil Klepl**.

Do Chorvatska se zájezdem vyrážejí také dvě kouzelné starší dámy v podání **Květy Fialové** a **Jany Štěpánkové**. V těchto postavách se spojuje nostalgie a vzpomínky na mládí s více než střízlivým pohledem na vlastní nesmiřitelně utíkající léta. „*Šarlota je taková mírná osůbka, která se pohybuje či spíš vznáší trochu mimo čas a prostor,*“ usmívá se Květa Fialová. A Jan Štěpánková dodává: „*Helga je poněkud sarkastická dáma, která za ironií skrývá lásku a něhu, s níž se dívá na některé pošetilé nápady své přítelkyně.*“

Hvězdou autobusového zájezdu je bezesporu hudebník Max (**Ondrej Koval**), který výletem řeší tvůrčí krizi i únavu z krátkodobých milostných vztahů. Možná proto si vyrazil s dávnými přáteli, homosexuální dvojicí Ignácem (**Jaromír Nosek**) a Oskarem. „*Oskar je hodný, maminkovský homosexuál, takový mateřský typ, který se pečlivě stará se o svého partnera. Nechce moc vybočovat, nechce na sebe moc upozorňovat,*“ popisuje Oskara jeho představitel **Adrian Jastraban**.

O spokojenost účastníků zájezdu se stará průvodkyně Pamela. „*Pamela je velmi krásná, velmi vlnadná, ale velmi naivní, takže to místy spadá až k hlouposti,*“ říká modelka **Jitka Kocurová**, která roli Pamelu vytváří. „*Na to, že je to pětadvacetiletá ženská se chová jako patnáctka. Má nasazené růžové brýle, s nimiž chodí, spí, prostě funguje. S každým mluví jako s malým dítětem a každému se snaží vnutit svou představu o tom, jak je život krásný a když prší, že vlastně prší štěstí. Každému by snesla modré z nebe, nic nevidí negativně, ale zároveň čeká, že se všichni budou chovat podle jejího modelu,*“ dodává herečka.

tvůrci

MICHAL VIEWEGH, SCENÁRISTA, AUTOR LITERÁRNÍ PŘEDLOHY

V současnosti patří k nejúspěšnějším českým spisovatelům [mj. knihy *Povídky o manželství a sexu*, *Účastníci zájezdu*, *Román pro ženy*, *Zapisovatelé otcovské lásky*, *Báječná léta s Klausem*, *Případ nevěrné Kláry*, *Vybíjená*]. Podle jeho stejnojmenných bestsellerů vznikly divácky mimořádně úspěšné filmy *Báječná léta pod psa* [r. Petr Nikolaev, 1997], *Výchova dívek v Čechách* [r. Petr Koliha, 1997] a především *Román pro ženy* [r. Filip Renč, 2005]. Film *Báječná léta pod psa* byl nejnavštěvovanějším českým filmem roku 1997. *Román pro ženy* doposud vidělo přes 550 tisíc diváků. Film získal Českého lva pro divácky nejúspěšnější snímek roku 2005. Nyní se připravuje další film podle románu a scénáře Michala Viewegha *Případ nevěrné Kláry*.

JIŘÍ VEJDĚLEK, REŽISÉR

Filmem *Účastníci zájezdu* vstupuje do celovečerní hrané tvorby režisér Jiří Vejdělek. Absolvent režie na pražské FAMU patří k nejvýraznějším osobnostem mladší režisérské generace. Jeho snímky získaly řadu cen na prestižních studentských festivalech. Jako režisér patřil k strůjčům úspěchu tří řad televizního seriálu *Redakce*. Jiří Vejdělek byl nominován na televizní cenu Elsa 2005 v kategorii režie.

rozhovor s Jiřím Vejdělkem

Adaptace *Románu pro ženy* se stala vloni divácky nejúspěšnějším filmem. Od počátku se od vás čekalo, že natočíte hit. Jak se debutuje s tímhle tlakem v zádech?

Bylo dané, že by to měl být divácký hit. Já jsem se tím zase nedal stresovat do té míry, abych se tím řídil, spíš jsem vsadil na trošku riskantní věc. Věřím, že diváci přijdou a nechci jim nabídnout něco zcela jednoduchého. *Účastníci zájezdu* jsou komedie, ale jsou v nich i dojemná místa. A takhle jsem si ten film od začátku představoval. Víím, že divácký úspěch je v tomto případě takřka povinný. Pokud to tak nebude, je zjevné, že to je moje vina. Michal Viewegh je jistota, pokazit to mohu jen já.

Jak probíhalo obsazování?

Když jsem knihu četl, přemýšlel jsem spíš nad tím, jak to udělat, než abych si dosazoval do postav konkrétní herce. S jedinou výjimkou a tou byla Květa Fialová. U té bych těžko představu měnil. Obsazování bylo složité v čase. Vyblokovat herce v nejhorsím termínu, na podzim, kdy všichni zkouší v divadle a ještě je tahat na natáčení do ciziny, to byl velký problém. Další byl – namíchat herecké obsazení tak, aby tam byly známé tváře v trochu jiných rolích, než je diváci čekají a pak naopak tváře, které ještě možná teď tolik známé nejsou, ale věřím, že při jejich kvalitách budou. A tohle aby hrálo jako orchestr. A pak jsme si dovolili takové legrácky, jako že jsme do rolí řidičů Karla a Karla obsadili pány Krobota a Lišku a dnes máme hvězdy Českých lvů.

Všichni herci si vás i celé natáčení moc chválí. Jak to s nimi děláte?

No tak teď se červenám. Jsem moc rád, že jsou spokojení. To byla totiž jedna z věcí, která mě na té látce lákala. Byla velká režijní výzva, že v příběhu je spousta postav napříč generacemi. Lákalo mě vést spektrum herců od nejmenších dětí až po dámy jako jsou Jana Štěpánková s Květou Fialovou. A jak to dělám? Možná to dělají dobře oni se mnou a pak jsou spokojení, protože mě dostali, kam chtěli.

A to jste je týral, když jste je hnal do vody ve dvou stupních nad nulou?

Co ve dvou stupních, ráno na teploměr produkce dýchala, aby se herci neděsili, že je mínus. Aby do té vody vůbec vlezli. Já vím, že jsem je týral, ale my jsme museli i při špatném počasí natočit dobrý film, protože já pak nechci chodit před plátno a vysvětlovat lidem, že bylo ošklivo. Věřím, že herci budou nakonec na své výkony pyšní a pak snad zapomenou na to, jak jsem je trápil v ledové vodě.

Oblíbená otázka: nejnáročnější scéna?

Některé scény byly náročné technicky. Teď když mám jet někam autobusem, mám trochu fobii. Narvat si plný autobus herců a techniky, to bylo něco. Kolikrát jsme se řítili po dálnici a já se díval, jestli jsme na motorestu nezapomněli řidiče. Autobus řve sám o sobě, kolem štáb a vy říkáte hercům: ne, ne dělejte to křehčeji, citlivěji. Já mám rád, když je štáb oddělen od herců, když se k hercům nedostávají emoce té strašné „bitky“ kolem natáčení. To ale v autobuse jde velmi těžko, tam jsme byli jako sardinky. Zvukař stojí herci za krkem, kamera je na něj nalepená, já jim dýchám za krk, že jim vlajou vlasy... Pak byly pro mě režijně náročné intimní obrazy, které měly vyvážit komediální pasáže. Včetně milostné scény, samozřejmě. Stěžejní scénu mezi Aničkou Polívkovou a Martinem Pechlátlem jsme měli úplně na konci natáčení. Většina těch scén, které mohly výrazně určit celek filmu, se sešla až na konci natáčení. To jsem musel hodně hlídat. Po celém tom úmorném natáčení už všichni cítí: jsme v cílové rovině, už vidí tu cílovou pásku... Ale právě s těmi klíčovými scénami jsem hodně spokojený.

OSKAR PETR, HUDEBNÍ SKLADATEL

Přestože po hudební kariéře toužil již od základní školy, jeho první stopa v české hudební historii je nejzřetelnější u založení skupiny Marsyas. Koncertoval s Pražským výběrem, skupinou Jazz Q a řadou dalších. V roce 1980 odešel do emigrace a po návratu se uplatnil na domácí scéně především jako skladatel – je autorem hudby k jednomu z největších hitů skupiny Lucie Medvídek, napsal písně pro Annu K., Leonu Machálkovou, Dana Bárta, BSP a další. Vydal album Krev, bláto a slzy (1994) a Fabrica Atomica (2003). V roce 2004 napsal hudbu a text k hitu Anety Langerové Hříšná těla, křídla motýlí.

rozhovor s Oskarem Petrem

Hudba k filmu byla vaší první prací pro film. S jakou ambicí jste k její tvorbě přistupoval a v čem vidíte největší odlišnost od skládání "běžné muziky" ?

Ano, byla mojí první velkou prací pro film, končící velkým komorním orchestrem. Začal jsem psát muziku podle svého – inspiroval jsem se obrazem a dějem. Tento film ale není klasickým příběhem páru hlavních hrdinů, musel jsem tedy tuto cestu opustit a napsat a nahrát jednotlivá témata, spojující scény hlavních postav, tak, aby evokovala příbuznost. Popisem a dokreslováním scén by se tak mohla mozaika proplétajících se příběhů v tomto případě rozmělnit, zatěžkat. Byl to oříšek a při komponování hudby jsem si párkrát přál, aby se Viewegův rukopis změnil na emocionální vražednou love-story, nebo horror. Několikrát jsme seděli nad nově nahranou hudbou s režisérem Jirkou Vejdělkem, producentem Tomášem Hoffmanem a zvukovým mistrem Tomem Kubcem a hodnotili účinek muziky na proud děje filmu. Jirka Vejdělek je vůbec přemýšlející režisér.

Jelikož jsem tehdy ještě dodělával jinou práci, na hrubý střih nakonec nasadili pánové prozatímně hudby z velkých světových filmů. Já jsem se jim měl tou mojí vyrovnat a být i lepší.

Skládání filmové hudby se liší od písňové tvorby, i když silná melodie a harmonie zůstává. Přemýšlíte ale jinak, neskládáte písně, ale skladby, které podpoří, spojí, zkrátí, urychlí, odlehčí, nebo doplní dané scény. Byl to křest ohněm.

Ztotožňujete se s názorem, že nejlepší filmová hudba je vlastně ta, která tzv. "není slyšet"?

Ano i ne. Můj otec ještě hrál jako student na piáno k němým filmům, strýc Jarka byl v mládí kapelníkem orchestru Jaroslava Ježka, později i krátce korepetitorem Herberta von Karajana, strýc Josef dirigentem bratislavské opery. Už nestihnu být tak dobrý jako oni, ale dávám do hudby vše, miluju ji. Filmová hudba by měla být slyšet.

Jsou filmy, kdy scénická muzika urychluje a rozvášňuje, například v úžasných filmech *Lola běží o život* a v *Pianu* Michaela Nymena. Pak jsou takové, kde hudba splývá a tvoří s obrazem celek. Velmi specifický je *Koyanosquatsi* Philipa Glasse. Pak je tu velikán John Williams a Mark Isham, Alan Silvestri, můj oblíbenec z losangeleské kapely Oingo Boingo Danny Elfman a další. Neexistuje jednotný návod, každý film potřebuje své.

herci

ANNA POLÍVKOVÁ (JOLANA)

Patří k výrazným hereckým talentům mladé generace. Genetickou výbavu pro uplatnění v oboru jí poskytli rodiče – herci Evelína Steimarová a Bolek Polívka. Anna Polívková po studiu pražské státní konzervatoře navštěvovala katedru nonverbálního divadla při HAMU pod vedením Ctibora Turby. V roce 1999 odcestovala do Paříže za studiem Mezinárodní školy pohybového divadla Jacquesa Lecoqa. Procestovala Evropu s klaunským pouličním představením Skok kachny a Kanadu se Sabooge Theater Company. Věnuje se hře na příčnou flétnu, tanci, technice mimů, akrobacii. Nastudovala představení Vagina monology v Nosticově divádě pod Čertovkou. Spolu s otcem si zahrála v kriminálním filmu F. A. Brabce *Bolero* (2004). dále se objevila ve filmovém debutu Julia Ševčíka *Restart* (2005).

rozhovor s Annou Polívkovou

Můžete charakterizovat postavu Jolany?

Jolanka je postava cituplná, ale nemá jak ten svůj cit ventilovat a taky o sobě pravděpodobně nemá valné mínění. Myslí si, že není hezká, že je tlustá... a proto trošku útočí na muže, které potkává na dovolené. Ale dopadne to s ní dobře.

Našla byste s Jolanou nějakou podobnou vlastnost? Ona má smysl pro ironii, umí si ze sebe udělat legraci...

To ona umí a já také. Pár podobností by se možná našlo, ale je hodně zkreslující to srovnávat. Já jsem prostě úplně někdo jiný

Rodiče vám ve filmu hrají Eva Holubová a Bob Klepl. Jací byli jako kolegové usnadňuje vám v takových případech práci, když třeba kolegy znáte i ze soukromého života?

My jsme se vlastně ani s Evou ani s Bobem neznali. Ale bylo to s nimi strašně příjemné, protože oni se spolu velmi dobře znají, jsou dokonalý páreček, neustále dělají srandičky. Oba mě moc podporovali. Dokonce jsme byly s Evou na výletě v Benátkách. Eva byla celou dobu dojatá, že je v Benátkách a mě zase moc dojímalo, že je dojatá, takže jsme tam obě se slzami na krajíčku bloudily Benátkama.

Dokázala byste si představit, že by vám rodiče ve filmu hráli vaši skuteční rodiče?

Úplně v pohodě. Táta mi už hrál otce ve filmu Bolero, ale to jsme se setkali jej jeden natáčecí den. Táta má takový bonmot, že Bůh mě učinil herečkou, abych častěji viděla svého otce.

Film je o dovolené, dokážete si v reálu skutečně užít dovolenou?

Já jsem nikdy takovouhle dovolenou, já jsem spíš vždycky jezdila za příbuznými, za kamarádkami nebo za prací, což mě baví nejvíc, takže si to moc neumím představit.

EVA HOLUBOVÁ (MATKA JOLANY)

Eva Holubová svůj výrazný komediální talent uplatnila jako členka divadel Sklep, Mimóza a Náhradní divadlo a také na divadelních poutích s Rodinou Váňovou. Byla ve stálém angažmá v Divadle Na zábradlí, ve stovkách repríz bavila diváky v úspěšné divadelní komedii Jana Krause Nahniličko. Poprvé si zahrála ve filmu pod vedením režiséra Tomáše Vorla v krátkometrážní komedii *To můj Láďa* (1981). Dnes patří k nejvíce obsazovaným herečkám českého filmu. V roce 1997 oslnila svou kreací ve filmu režiséra Petra Zelenky *Knoflíkáři*, je spojena s komedii Jana Hřebejka *Pelíšky* (1999) a *Pupendo* (2003). Je držitelkou Českého lva za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli ve filmu Alice Nellis *Ene bene* (2000). Je kmenovou herečkou režiséra Tomáše Vorla, s nímž natočila kromě výše zmíněných i filmy *Cesta z města* (2000), *Z města cesta* (2002) a *Skřítek* (2005). Naposledy jsem ji měli možnost vidět v komedii Marie Poledňákové *Jak se krotí krokodýli* (2006).

rozhovor s Evou Holubovou

Své nejúspěšnější filmy jste natočila s Hřebejkem nebo Vorlem, tedy lidmi, s nimiž vás pojí dlouhodobé vztahy a s nimiž na sebe slyšíte. Jaká je oproti tomu práce s debutantem?

Před natáčením jsem se na něj informovala u jeho spolužáka Patrika Hartla, se kterým spolupracuji ve Studiu dva. Patrik mně vrátil důvěru ve funkci režiséra na divadle, když jsem s ním pracovala na hře Madame Melville. Přivedla mě k němu Ivana Chýlková, která má na režiséry čuch. Já byla při zkoušení plná nedůvěry, která už v začátku rychle odpadla. Patrik má takovou mou důvěru, že s ním jdu do dalšího zkoušení, dokonce hry, kterou napsal pro mě a pro Ivanu - Bára a Klára. To říkám proto, že když mi Patrik řekl, že Vejdělek je dobrý, ať do toho klidně jdu, tak jsem věděla, že nekecá a že se nemusím bát. Mají něco společného, jistotu sebevědomou, odvážnou obyčejnost, neschovávají se za žádné okázalosti a pózy. Vyrůstá nová generace filmařů.

Jak se vám pracovalo s Jiřím Vejdělkem?

Výborně, je klidný na to, aby vytvořil hercům dobré zázemí pro tvořivý přístup v hraní, inteligentní, takže ví, co chce, talentovaný a zřejmě máme obdobný smysl pro humor, neboť netlačil na pilu, tak kde ani já bych netlačila. Jeho humor je bližší anglickému, ale prodchnutý českou poetikou šedesátých let. Dělal se mi s ním dobře.

Účastníci zájezdu se odehrávají na dovolené. Dokážete si ve skutečném životě opravdu užít dovolenou?

Já bych si dokázala užít i důchod, nepatřím k těm, kteří se nedokáží zabavit. Ani netoužím po své práci tolik, že si nedokážu představit svůj život bez ní. Já bych šla na doživotní dovolenou hned zítra, kdybych na to měla prostředky. Odjela bych daleko, tady by se na mě mezitím zapomnělo, to jde rychle, a pak bych si četla na chalupě všechny úžasné knihy, co jsem si od roku 1989 nakoupila, cestovala bych, chodila na angličtinu, na univerzitu třetí generace - antropologie, sociologie, historie, psychologie, poslouchala hudbu, četla básně, procházela se, posílala

internetem své dojmy a nebo taky ne, chodila do kurzů klasických tanců, učila se jezdit na koni atd.

S Bobem Kleplem hrajete manžele, jejichž vztah trpí jistou "únavou materiálu". Je nějaký způsob jak takové únavě zamezit nejen v manželství, ale i v přátelství nebo rodinných vztazích?

Je. Ale je to nadlouho a každý sám a každé společenství si ho musí najít samo. Jediné, co je asi společné je to, že proti únavě se musí bojovat. Tolerancí, pokorou, nadhledem, humorem a především vírou a láskou.

BOHUMIL KLEPL (OTEC JOLANY)

Bohumila Klepla znalo mnoho let především divadelní publikum, v posledním desetiletí se však díky řadě televizní úloh zapsal do povědomí široké divácké obce. Rodák z Moskvy se chtěl stát filmovým režisérem, ale nakonec se rozhodl pro studium na DAMU. Po začátkách v divadle v Chebu účinkoval v divadelním spolku Kašpar, v Divadle Komedie, Divadle Na zábradlí. Na zviditelnění Boba Klepla má podíl režisér Karel Smyczek, který ho obsadil především do seriálu *To jsem z toho jelen*. V posledních letech jsme je mohli mimo jiné vidět ve filmech *Oběti a vrazi* (2000), *Archa pro Vojtu* (2002), *Pupendo* (2003), *Mazaný Filip* (2003), *Jak básníci neztrácejí naději* (2004), v televizních seriálech *Místo nahoře*, *Místo v životě*, *Dobrá čtvrt* nebo v seriálu a filmu *Snowboardáci* (2004).

rozhovor s Bobem Kleplem

Jak byste charakterizoval tatínka Slávka, kterého ve filmu hrajete?

Já jsem ho chtěl pojmut jako takového prudérního fotříka, já tomu říkám „šebánkovský styl“. Naštěstí mě pan režisér rychle zarazil. Slávek je takovej uťápnutej padesátník. Naštvaný, má ostrou ženu, dceru neprovdanou, dovolená ho rozčiluje, všechno je v hajzlu... ale nakonec se ukáže, že na dovolené je docela spokojenej. Myslím, že jsem měl velmi dobré vedení od Jirky Vejdělka, který mi nedovolil jít prvoplánově po postavě, což jsem měl původně trochu v úmyslu. Ale on mne velice rychle zarazil, a tak jsme, myslím, vytvořili takovou docela zajímavou figuru. Je to takový starší méďa.

S Evou Holubovou hrajete manžele a Eva sama říká, že tak trochu manželé jste. Může vás Eva jako filmová manželka a kolegyně při natáčení něčím překvapit nebo dokonce vyvést z míry?

Na place u filmu je to trošku jiné, tam mě nezaskočí, ale v divadle tam se jí to občas povede. Zaskočí mě svými figly a odbourávačkami. Máme teď takové odbourávací období, a tak spolu nemůžeme hrát moc často. Je fakt, že na place někdy režisér nevěděl, jestli se hádáme, nebo už komunikujeme jako postavy, což je ale docela dobré, ne? My už to takhle s Evičkou máme, že člověk neví: jsou to manželé nebo už hrajou...

Jak se vám pracovalo s mladým režisérem, který ve filmu debutuje?

Když jsem ho viděl poprvé, říkal jsem si: to bude nějaký chlapeček, švihnu tam „šebánka“. Chci ho hrozně, ale strašně moc pochválit. Je nesmírně cílevědomý, ale zároveň pragmatický režisér. Nepustí milimetr výrazu. Já jsem v něj pojal takovou důvěru, že jsem se pak úplně nechal nést jeho prací a jeho postojem k postavě, že jsem se mu odevzdal. I když jsem někdy nesouhlasil s jeho názorem, on mi vždycky řekl: Bobe, věř mi, takhle to bude lepší a musím říct, že měl pravdu. Vždycky!

Anna Polívková se přiznala, že byt jste se na počátku natáčení neznali, v jeho průběhu se mezi vámi vytvořilo velice příjemné, rodinné pouto?

Jo, my jsme se poznali až tam. Anička měla dlouho problém mi začít tykat, ale pak se to naštěstí naučila. Eva jako manželka a matka to stmelila natolik, že nás tak trochu řídila, co budeme dělat nejen na place. Jediné, čemu jsem se vyhnul bylo, když jsme jako rodina měli jet do Benátek, ale nikoliv natáčet, fakt soukromě. To jsem zamítl, tak vznikl trošku rozkol a nakonec jela děvčata sama. Ale kdykoliv se potkáme, mám pocit, že jsme trochu rodina.

Květa FIALOVÁ (ŠARLOTA)

Květa Fialová je dámou českého filmu a divadla. Svůj divadelní život spojila především s Divadlem ABC, kam ji angažoval Jan Werich v roce 1958. To už měla za sebou angažmá v Českém Těšíně, studium na JAMU i působení v Opavě, Českých Budějovicích, Kolíně a slovenském Martině. Scéně ve Vodičkově ulici pak zůstala věrná v dobách její samostatnosti i po připojení k MDP, až do roku 1991. Květa Fialová svou krásou a okouzlovala v desítkách filmových rolí. Mezi nezapomenutelné se zapsala jako zpěvačka Tornádo Lou v parodii *Limonádový Joe* (1964) nebo kněžna z adaptace slavné knihy Boženy Němcové *Babička* (1971). Viděli jsme ji v komediích *Adéla ještě nevečeřela* (1977), *Léto s Kovbojem* (1976), *S tebou mě baví svět* (1983) a řadě dalších. Zahrála si také ve filmové verzi románu Michala Viewegha *Báječná léta pod psa* (1997). Květa Fialová se neúnavně věnuje divadlu i natáčení pro televizi (seriál *Bazén*, 2005).

rozhovor s Květou Fialovou

Postava Šarloty, kterou ve filmu hrajete, je tak trochu jako víla, která se vznášá ve vlastním světě?

Mně se ta postava moc líbí. Já jsem byla oslovena už před časem, když se plánoval první projekt natáčení. Moc mě potěšilo, že ačkoliv pro současnou verzi se figury hodně proměnily, tak já jsem zůstala. Šarlota ve filmu hledá svého muže, svou lásku, ale už se na tu skutečnost moc nepamatuje, také věk jí posunul někam dál, už přesně neví – půl je výmysl, půl je naděje.

Šarlotinou nerozlučnou přítelkyní je pragmatická Helga. Zatímco Šarlota se pluje v oblacích, Helga ji stahuje na zem, ale pojí je velmi pevné přátelství...

Jistě. A pokud je Helga taková, jaká je, tak jí to musí jít i dost na nervy a x-krát se obětuje. Možná jako mladé dívky se kamarádily, tak ji nechce opustit. Helga je ještě schopná žít a Šarlota už moc ne. Já říkám, že pluje na vlně života a potřebuje vor a Helga je pro ni takovým vorem.

Pro Šarlotu je vzpomínka na životní lásku motorem a důvodem k životu. Máte osobně také nějakou vzpomínku, která se vám vrací v těžkých chvílích?

Moje vzpomínka je spojená s maminkou, která už od sedmdesátého devátého mezi námi není. Ale já jezdím na Slovensko a tam ji stále vidím v našem domečku. A nejen to. Na lavičce, kde jsme sedávaly spolu, sedím každý den a když potřebuju, tak ji mám vedle sebe. Nejprve ji poprosím a pak jí za to poděkuji.

Za léta své kariéry jste pracovala s řadou režisérských osobností. Jak se vám pracovalo s režisérem, který je mladíkem na startu?

Velice dobře. Já nevnímám věk u lidí, ale jejich vyzařování. A Jirka byl jako z mé řeky, jak říkám a on to možná ani neví. Není jednoduchý, má množství pocitů a to mě na něm okouzlovalo. Mám ho moc ráda.

Znala jste knížku před natáčením?

Když jsem byla oslovena poprvé, tak jsem si ji přečetla, takže teď jsem již věděla, o co jde.

Příběh se odehrává na dovolené. Dokáže si v osobním životě užít dovolenou?

A to právě ano. Na to mám Naděnku Konvalinkovu, nebo s Danou Batulkovu jsem byla na dovolené. Můj muž vždycky nerad cestoval, a tak mám své přítelkyně, s nimiž si třeba půl roku dopředu naplánujeme dovolenou a jedeme. Já strašně ráda cestuju, kdyby to šlo, ve vteřině jedu do jakékoliv galaxie.

JANA ŠTĚPÁNKOVÁ (HELGA)

Jana Štěpánková patří k legendám českého divadelního, filmového a televizního herectví. Vystudovala DAMU a hereckou kariéru začala v divadle v Pardubicích. Ve filmových rolích se objevuje od sedmdesátých let, velkou popularitu jí však přineslo účinkování v televizních seriálech. V sedmdesátých letech to byla především Taková normální rodinka a Nemocnice na kraji města, kde vytvořila roli anestezioložky Dany Králové. Úlohu si zopakovala rovněž v pokračování Nemocnice na kraji města po 20 letech. Půvabnou postavu moderní sarkastické babičky si zahrála také ve třech řadách seriálu Ranč u zelené sedmy (1998-2005). V roce 2005 se objevila v pohádce *Anděl páně* (režie J. Strach).

ONDREJ KOVAL (MAX)

Jeho rodiče byli nadšení amatérští loutkáři, a tak měl k uměleckému prostoru blízko již od dětství. Vystudoval konzervatoř a bratislavskou VŠMU. Po absolutoriu získal angažmá v SND v Bratislavě, kde účinkuje například v představení O myších a lidech nebo Večer tříkrálový. Pochvalné kritiky za svůj výkon si vysloužil především v inscenaci Tančírna. V loňském roce se stal jednou z hvězd slovenského televizního seriálu Rodinné tajomstvá. Ondrej Koval si získává místo také v českém filmu. Po dramatické úloze ve filmu Ondřeje Trojana *Želary* (2003) se v *Účastnících zájezdu* objevuje v komediální poloze, kde má v roli hudebníka Maxe možnost využít své hudební nadání, které projevil již jako člen kapely Prievan.

ADRIAN JASTRABAN (OSKAR)

Pochází z Banské Bystrice, po gymnáziu a studiích na brněnské JAMU vstoupil do souboru olomouckého divadla. Na této scéně vytvořil zde řadu významných velkých rolí jako například Evžena Oněgina, Radúze, Malvolia ve Večeru tříkrálovém, Mefista ve Faustovi. S velkým úspěchem ztvárnil roli Edmunda v inscenaci Krále Leara na Pražském Hradě. V Divadle Bez zábradlí jej můžeme vidět např. v představeních Cikáni jdou do nebe nebo Maratón. Hrál také jednu ze dvou hlavních rolí ve filmu Drahomíry Vihanové *Zpráva o putování studentů Petra a Jakuba* (2001) Viděli jsme ho v televizních seriálech Strážce duší a Hop nebo trop.

JAROMÍR NOSEK (IGNÁC)

Narodil se v Jilemnici, po gymnáziu vystudoval na JAMU muzikálové i činoherní herectví. Při studiích hostoval v Národním divadle v Brně a poprvé okusil kamery v seriálu Četnické humoresky. První velkou roli mu nabídl muzikál Filipa Renče *Rebelové* (2001). Angažmá dostal v Moravském divadle v Olomouci, poté hrál v divadle skelet a ve Stavovském divadle. Vytvořil roli ve filmu Jiřího Svobody *Udělení milosti se zamítá* (2002), a satíře Jana Krause *Městečko* (2002). Je na částečný úvazek členem Divadla Husa na Provázku, hostuje v Komorním divadle v Plzni, objevil se v seriálech Četnické humoresky, Černí baroni, Místo v životě, hrál ve filmech *Post Coitum* (2004), *Román pro ženy* (2005).

JITKA KOCUROVÁ (PAMELA)

Modelka a česká vicemiss z roku 1999 pochází z Vlašimi. Vystudovala leteckou dopravní školu, pak se začala věnovat modelingu, nyní se stále častěji uplatňuje jako moderátorka a herečka. Objevovala se v komické show Zdeňka Izera Telebazar, zahrála si ve filmech *Jak básníci neztrácejí naději* (2004) a *Pánská jízda* (2004).

PAVEL LIŠKA (KAREL ML.)

Poprvé na sebe výrazně upozornil ve filmu *Návrat idiota* (rež. Saša Gedeon, 1999) a byl za svůj výkon nominován na Českého lva. Druhou nominaci si odnesl za výkon ve filmu Bohdana Slámy *Divoké včely* (2002). V posledních pěti letech patří bývalá hvězda brněnského souboru HaDivadla k nejobsazovanějším domácím hercům. Spolupracoval s Věrou Chytilovou na filmu *Vyhnání z ráje* (2001), objevil se ve dvou filmech Jana Hřebejka – *Pupendo* (2003) a *Horem pádem* (2004), v komedii Vladimíra Morávka *Nuda v Brně* (2003). Rok 2005 mu přinesl dvě výrazné příležitosti – roli mladého muže zmítaného depresemi ve filmu Jana Švankmajera *Šílení* a především hlavní mužskou úlohu v mezinárodně oceňovaném snímku Bohdana Slámy *Šťěstí*. Za roli Toníka byl oceněn Českým lvem.

MIROSLAV KROBOT (KAREL ST.)

Patří k osobnostem, které výrazně určují podobu současného českého divadla. Absolvoval studium režie na brněnské JAMU. Jako režisér i umělecký šéf se podílel na slavné éře divadla v Hradci Králové. Po angažmá v Realistickém divadle v Praze se stal režisérem Národního divadla. V roce 1996 nečekaně odešel se skupinou svých žáků - absolventů do Dejvického divadla a začal budovat nový divadelní soubor. Role otce ve hře Petra Zelenky *Příběhy obyčejného šílenství* (2005) byla jeho hereckým divadelním i filmovým debutem. Za divadelní roli získal v roce 2001 Cenu Alfréda Radoka jako „Talent roku“, za filmové zpracování byl oceněn Českým lvem za nejlepší herecký výkon ve vedlejší roli 2005.

koproducenti

TV NOVA

Televize Nova je divácky nejoblíbenější česká stanice, která je mimořádně úspěšná i v evropském měřítku. Kromě televizních aktivit se Nova věnuje i podpoře české kinematografie. Formou produkce, koprodukce nebo předkupu televizních vysílacích práv umožnila natočení celé řady kvalitních a přitom divácky atraktivních snímků, jako *Šakalí léta*, *Byl jednou jeden polda*, *Pták Ohnivák*, *Jezerní královna*, *Válka barev*, *Playgirls*, *Andělská tvář*, *Z pekla štěstí*, *Kameňák 1, 2 a 3*, *Non plus ultras*, *Pánská jízda*, *Jak básníci neztrácejí naději*, *Duše jako kaviár* či *Příběhy obyčejného šílenství*. Podle bestselleru Michala Viewegha a v režii Filipa Renče pak TV Nova ve vlastní produkci natočila komedii *Román pro ženy*, která byla nejnavštěvovanějším filmem roku 2005 a jako divácky nejúspěšnější snímek také získala Českého lva. Z dalších děl, které Nova koprodukuje, měly v roce 2006 zatím úspěšnou premiéru komedie *Jak se krotí krokodýli* a *Raftáci*, které patří k nejnavštěvovanějším filmům prvního čtvrtletí. Připravují se, či již natáčejí ale i další zajímavé tituly – *Obsluhoval jsem anglického krále* podle předlohy Bohumila Hrabala a v režii Jiřího Menzela nebo *Ro(c)k podvratáků* Karla Janáka. TV Nova také získala vysílací práva na uvedení právě natáčeného snímku Jana Svěráka *Vratné lahve*.

RWE TRANSGAS

Společnosti skupiny RWE v České republice pod vedením RWE Transgas nastoupily dlouhodobou cestu systematické podpory české kinematografie, hrané i dokumentární, a na konci roku 2005 zahájily svůj projekt „RWE – energie českého filmu“. Dovozce zemního plynu RWE Transgas je již řadu let partnerem Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary. V letošním roce za spolupráce s Jihomoravskou plynárenskou podpoří také konání Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava. Své sponzorské aktivity RWE Transgas rovněž rozšířil o podporu FAMU, a to formou příspěvků na systém tzv. vnitřního grantu pro podporu studentské tvorby. Dne 8. února zahájila svou činnosti Filmová nadace RWE & Barrandov Studio. Zájemci o finanční příspěvek na vypracování či dokončení scénáře celovečerního hraného filmu nebo filmové povídky mohou přihlásit své práce do 31. března 2006. Posláním nadace není jen rozdělit prostředky mezi oceněné scenáristy, ale v součinnosti s odbornými spolupracovníky nadace systematicky pomáhat dovést jednotlivé filmové projekty až do samého finále.

V tomto roce společnosti skupiny RWE v ČR investují do tří až pěti celovečerních snímků. V kooperaci s TV Nova podpořily výrobu filmů *Jak se krotí krokodýli* režisérky Marie Poledňákové, komedie *Raftáci* režiséra úspěšných Snowboardáků Karla Janáka a filmu *Účastníci zájezdu* natočeného Jiřím Vejdělkem. RWE Transgas spolupracuje s Českou televizí při podpoře vzniku autorských dokumentů. Díky této kooperaci bude mít v letošním roce na obrazovce premiéru 27 dokumentárních pořadů.